

چهل و یکمین نشست علمی نظام سیاسی اسلام با عنوان «انتخابات مجلس شورای اسلامی، انتظارات و چشم اندازها» در سالن اندیشه برگزار شد. ابتدا یکی از اعضای علمی پژوهشکده پیرامون موضوع جلسه طرح بحث کرد که راههای مصونیت انتخابات چگونه می باشد؟ چقدر انتخابات ها واقعی برگزار میشوند و چگونه میتوان به سمتی رفت که انتخابات واقعی باشد و چه چیزی میتواند یک انتخاب را در مسیر واقعی خودش قرار دهد؟ در پاسخ به این پرسش ها بای گفت که این مبنا چیزی غیر از قانون نمیتواند باشد. قانون است که بیان کننده یک انتخاب اصولی است. قانون است که انتخابات را تبیین و تعریف کرده و شرایط را وضع میکند و نحوه چگونگی آن را بیان میکند. بنابراین اصل اول در وقوع یک انتخاب واقعی، قانون است و انتخابات باید مبتنی بر قانون برگزار شود. اساتید دیگر نیز نظرات خود را بیان کردند. وقتی که قانون مبنای واقعی بودن انتخابات است لزوماً باید همه گروهها و جریانها، قانون مداری را داشته باشند و این قانون مداری مطلق است.

دیگر از اساتید اظهار کردند که مسئله صوری بودن و یا واقعی بودن انتخابات به میزان مشارکت مردم بستگی دارد. هر چه مردم مشارکت بیشتری داشته باشند از صوری شدن انتخابات جلوگیری خواهد شد و اگر کنترل و محدود سازی مشارکت در دو جهت انتخاب شوندگان و انتخاب کنندگان اجرا شود انتخابات صوری خواهد بود. دیدگاه دیگری نیز مطرح شد که برگزاری انتخابات واقعی به اصل حکومت برمی گردد. دموکراسی در یک نظام سکولار میتواند خود را نشان دهد بنابراین انتخابات بعنوان یک شاخص در نظام سیاسی غیر سکولار شکل دیگری پیدا میکند. انتخابات یک سری کارکردها دارد که بر اساس این کارکردها میتوان مسئله صوری بودن یا واقعی بودن انتخابات را بررسی کرد. سهم بودن همه جریانها، تغییر در سیاستها، بازتولید مشروعیت نمونه هایی از کارکردها هستند.